

Identifica't **Subscriu-te**

Preu: dia 1 € / any 48 €

DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

La Bisbal d'Empordà

Tria el teu municipi

AVUI DIVENDRES DISSABTE DIUMENGE

5° 14°

5° 17°

4° 10°

1° 13°

Dijous, 22 gener 2026

Opinió 21 gener 2026 2.00 h

EL DIA D'AHIR

Al meu país la pluja no sap ploure

- Parafrasejant Raimon, al meu país alguna gent tampoc no sap quedar-se a casa, com ha demanat l'alcalde de Serra de Daró: "És important no fer bajanades"

El riu Daró al seu pas per la Bisbal d'Empordà, aquest dimarts. ■ EFE.

SAÜL GORDILLO

"Al meu país la pluja no sap ploure: / o plou poc o plou massa; / si plou poc és la sequera, / si plou massa és la catàstrofe. / Qui portarà la pluja a escola? / Qui li dirà com s'ha de ploure? / Al meu país la pluja no sap ploure."

És la banda sonora de la crònica d'una jornada marcada per una llevantada que té les comarques gironines en alerta. Els rius són al límit i hi ha un desaparegut a Palau-sator. Han hagut d'aturar la recerca per la creixuda del cabal del riu. Estem en alerta per risc de desbordament de rius i inundacions, alguns municipis del Baix Ter estan incomunicats i s'han suspès les classes a l'Empordà, la Selva i el Gironès. A Girona, el consistori ha demanat tancar els comerços a prop de l'Onyar, que obre els informatius de les televisions. La llevantada fa bona la cançó de Raimon *Al meu país la pluja*.

Rebombori per un documental infame sobre la policia espanyola quan ens va atonyinar per l'1 d'octubre penjat a Filmin

Indignació infantil perquè el president de Catalunya és atès a l'hospital públic Vall d'Hebron. El president abandona l'UCI i ja és a planta

SAÜL GORDILLO BERNÁRDEZ

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

"En la batalla de València jo he estat una persona que ha sofert atemptats"

Grok, el bot d'Elon Musk, sota pressió global per excessos, censura i hipertrucatges

MÉS ARTICLES

MÉS LLEGIDES

1. David Cerdón, l'exfutbolista víctima de l'accident ferroviari d'Adamuz
2. Oriola contracta l'advocat de Sixena per reclamar un còdex de Catalunya
3. "Posarem càmeres de vigilància, som els únics que no en tenim"
4. El tall a l'AP-7 a Martorell en sentit sud es mantindrà indefinidament
5. Mor Lucien Muller, el primer entrenador de Josep Lluís Núñez
6. Ikea obre una nova botiga a Girona que genera 60 llocs de treball
7. Ha mort l'escriptora i dramaturga Anna Fité
8. Rosario Peiró, nova directora del Museu Picasso

L'alcalde de Serra de Daró, Glòria Marull, adverteix els ciutadans que es quedin a casa i no cometin una imprudència pròpia d'aquesta societat digitalitzada. Quan vèiem l'inici d'internet i, poc després, de les xarxes socials, el concepte de "periodisme ciutadà" ens va semblar suggestiu. Era la "democratització de la informació". El problema és que aquesta idea no estava pensada per a situacions de risc com la d'aquesta llevantada a Catalunya. Sortir de casa amb el mòbil i anar a rieres i rius a punt de desbordar-se a fer-hi fotos o, pitjor encara, fer-s'hi fotos és una imprudència que l'alcalde ha volgut advertir: "La gent vol anar a veure el riu i fer la foto, però estem en una situació perillosa i és important no fer bajanades." Caldria, quaranta anys després, un Raimon que cantés una cançó dient que a la societat actual la gent no sap moure's. O es mou poc o es mou massa. Un dia de llevantada com el d'aquest dimarts demana una prudència i un sentit de la responsabilitat que no proliferen. Els "periodistes ciutadans", que es quedin a casa, i les persones que poden fer feina sense necessitat de trasllats, que la facin. I prou.

Afortunadament, a diferència de la Generalitat Valenciana, la del País Valencià de Raimon, al Principat les autoritats saben com actuar davant de les inclemències del temps. O, com a mínim, saben com sobreactuar a les xarxes socials per demostrar que n'estan al cas. Ho han fet des del govern de Catalunya, però també el municipalisme amb l'alcalde de Girona, Lluç Salellas, al capdavant des de primera hora atès que l'Onyar anava com anava. Actuació o sobreactuació institucional, tant li fa, la qüestió és que es va consolidant un patró d'actuació política diferenciat del de Carlos Mazón el dia de la dana a El Ventorro i al Cecopi.

També és cert que tendim a jutjar-los per com comuniquen en els anomenats moments "de crisi", i sovint dimitim de fiscalitzar-los per què fan o deixen de fer per garantir que tinguem unes infraestructures prou robustes per evitar desastres i accidents en situacions com les d'aquesta llevantada. Si al nostre país Raimon ja ens va advertir que la pluja no sabia ploure fa gairebé mig segle, per què permetem que les autoritats no el tinguin més i millor endreçat? En part, aquest és el debat que comença a sorgir arran de l'accident de tren d'Adamuz, a Còrdova, on han mort 41 persones. La dreta ja ensenya les urpes mentre el govern espanyol més progressista de la història ha de fer-hi front sense sortir del seu particular fangar. Es comença a instal·lar la inèrcia, per cert, que davant d'aquest tipus de desgràcies són els reis d'Espanya els que hi han d'anar, en un protocol que tendeix a convertir la figura del president del govern de torn en el *poli dolent* de la pel·lícula.

Com que a Andalusia estan en precampanya electoral i Juan Manuel Moreno no és Mazón, l'esquerra s'hi ha d'esforçar més. Fins i tot els ministres Óscar Puente i Fernando Grande-Marlaska ofereixen una imatge continguda i responsable, de saber estar al capdavant de la situació. De fet, Adif ha abaixat a 160 quilòmetres per hora el límit de

9. L'adeu d'August Pascual, llegenda de la Titan Desert

10. Els pantans, a vessar: per sobre del 87%, un 39% més que la mitjana dels darrers 5 anys

velocitat en gairebé una quarta part de la línia Madrid-Barcelona. L'ordre temporal respon a les denúncies de deficiències per part dels maquinistes de trens d'alta velocitat.

Mentre esperem l'arribada a Davos d'un Donald Trump que ja compleix un any en la seva segona etapa a la Casa Blanca, a veure quina astracanada hi deixa anar, i mentre Von der Leyen ha deixat dit allà que Europa ara ha de mirar més a l'Índia davant l'amenaça nord-americana per Groenlàndia, el debat de la política catalana al submon de les xarxes socials ha basculat entorn de dos grans temes. Prepareu-vos. El gran rebombori per un documental infame sobre la policia espanyola quan ens va atonyinar per l'1 d'octubre penjat a Filmin, amb la necessitat obsessiva d'anunciar campanyetes de cancel·lació de subscripcions quan ni la meitat dels que en fan proselitisme hi estan abonats, i una indignació infantil i que demostra que no estem preparats per ser un estat el dia de demà sobre el fet que el president de Catalunya, actualment Salvador Illa, estigui atès a l'hospital públic Vall d'Hebron. El president, per cert, ja és a planta. Un altre tema és si el país és a l'UCI.